

1. Á lívshavsins bylgjum mín sál var í neyð
2. Jesu rødd her ljóðar, hann kallar enn í dag
3. Eg stundi eftir / at lenda har heima
4. Hevur tú hús títt á klettin bygt

Vitnisburður -Egil Olsen

5. Eitt hjarta er, ið hin sonin elskar
6. Golgata krossur, har Jesus hekk
7. Vilt tú, at Jesus skal koma tær nær
8. Eitt navn er yvir øllum øðrum nøvnum

Andakt: Ólavur Øre

9. Halleluja syngur í mínum hjarta
10. Sum Jesus ei nakar á jørðini var
11. Undurfult Jesus elskar meg
12. Sum ein fægur guddómskelda

SANGIRNIR KOMA HER NIÐANFYRI !

G-dur
 G C G
 Á livshavsins bylgjum mín sál var í neyð,
 Em A D
 av syndini tyngdur var eg;
 G
 men stjórna upp steig
 C G
 á tí villini leið,
 G D G
 til havnina leiddi hon meg.

Niðurlag:

C G
 Mitt akker er fallið í hvilunnar havn,
 Em A D
 ei meir út á havið tað ber;
 G
 lat bylgjurnar slá!
 C G
 Tær meg ei kunnu ná
 G D G
 í lívd av Guds kærleika her.

2. Tann stjórnan var Jesus; hann vísti mær seg,
 og trúgvín greip orðið um hann;
 tá brustu øll bond,
 tí Guds orð og Guds ond
 av ótta og ívanum vann.

3. Tí elskar mitt hjarta nú songin um hann,
 um Jesus, sum hvílu mær gav,
 sum bjargaði mær,
 tá í vanda eg var,
 og hótti hitt brúsandi hav.

4. Hver livsælt at eiga ein hvíldarstað, har
 sum Jóhannes einaferð lá,
 við Jesusar bróst,
 inntil alt verður ljóst,
 til skjótt vit í skýnum hann sjá!

**H.L. Gilmour.*

(V. Danielsen tiddi).

F B F
 Jesu rödd her ljóðar, hann kallar enn í dag,
 F G C
 frelsuna hann bjóðar heilt uttan viðurlag.
 F B F
 Nú er alt til reiðar, og nú er frelsan nær,
 F C F
 Jesus teg spyr nú: “Vilt tú fylgja mær?”
 F B F
Vilt tú vera við? Vilt tú vera við
 F G C
í tí ungdómsskara, sum friur fer avstað,
 F B F
fylgir Kristi eftir í hans ferðalag,
 F C F
Jesus teg kallar, vilt tú vera við?

Akurin er staðin, men fáir arbeiðsmenn,
 vakna, brúka dagin, hví gert tú einki enn?
 Mong í vanda biðja, kom, nú til verka far.
 Jesus teg spyr nú: “Vilt tú fylgja mær?”

Jesus brátt vil savna til sína dýrd øll tey,
 frelsuboð ei havna, men gera, sum hann beyð.
 Ert tú nú til reiðar, o, gev tó honum svar.
 Jesus teg spyr nú: “Vilt tú fylgja mær?”

Eg vil vera við, eg vil vera við
í tí frelsta skara, sum friur fer avstað,
fylgir Kristi eftir í hans ferðalag,
Jesus eg svari: “Eg vil vera við!”

Ht. 10. C-e. (Sungin í A-dur)

A D A
Eg stundi eftir / at lenda har heima,
E A
at kasta akker í Himlinum skjótt.
A D A
Har Jesus ger mær / ein bústað til reiðar,
E A
á, skuldi hetta ei sál mína frótt?

Niðurlag:

A D A
Eg stundi eftir at lenda har heima,
E A
so troyttan mangan og kenni meg her.
D A
Men Gud, so leingi, sum tíðin skal vara,
E A
at bíða lær meg, og tolnan meg ger.

2. Eg veit, at vinir og heimurin geva
ei nakra gleði, ið vara kann við.
Men einans Jesus, sum fyri meg doyði,
kann veita lukku og fullkomnan frið.

3. Eg mangan bilsin og undrandi standi
og líti at tí, ið hendir meg her.
Men hvat so hendir, tað søtt er at vita,
at í Guds hondum mín vegur jú er.

4. So lat bert trongdir og sorgir meg niva,
mín tíð á foldum, hon er jú so stutt.
Men allar ævir eg Gudi skal prisa,
tá heim til Himmals mín sál verður flutt.

**Z. Zachariassen, f. 1935.*

Hevur tú hús titt á klettin bygt G-dur

G C G
Hevur tú hús titt á klettin bygt, 1)
G D7
stendur í ódnum tað væl,
G C G
har kanst tú altíð teg hvíla trygt,
G C D7 G
sálin har gleðast kann sæl.
G C
Og tú, sum siglir um fjaldu sker,
G D7
hoyr, í Guds havn er hin sæla ró,
G C G
akkersbotn fastan tú finnur her;
G C D7 G
kasta bert akker í trú!

2. Einkí kann víka ta sterku grund,
klettin, sum ongantið sveik,
sjálvt tá í deyðans- og dómastund
veröldin víkja má veik.
Glataður tá allar ævir er
tann, sum ei náði í Kristi fann,
søk ti titt festi við klettin her,
hann, sum tær frelsuna vann!

3. Á várí ferð fram til friðarhavn
syngja við treysti vit glað,
hvíla á klettinum, Jesu navn,
ið ber oss trygt til Guds stað.
Har skulu altíð vit skoða hann,
syndarar, frelstir við Jesu orð,
fegnast um lívið, hann okkum vann,
sessast við hansara borð.

4. Akkerið fellur, vit náddu havn,
Jesus vit har skulu sjá.
Frelsarin tekur oss í sín favn,
ongantið skiljast vit tá.
Bylgjurnar brutu so mangan her,
trúgvín var lítil, og mótið svann.
Kletturin helt! – nú vár sangur er:
Prís fái Jesus, Guds lamb!
1) Matt. 7,24.

Enskur 1888. Edm. í Garði.
Lag: Lth. 48. As-dur, c.

D A
Eitt hjarta er, ið hin sonin elskar,
A D
sum søkkur niður í synd og skarn,
D7 G D
úr faðirhúsinum sær eitt eyga
D A D
við umsorgan á hitt vilsta barn.

2. Eitt oyra er, ið seg boyggir niður til tey, sum rópa um hjálp í neyð, ein tunga er, sum í náði talar við tey, ið falla, og reisir tey.

3. Ein kelda er fyri tann, ið tystir,
eitt lívsins breyð til tey svongu er,
ein góður frístaður er og tryggur,
har deyði, dómur ei skaða ger.

4. Ja, kom til Jesus, og tú skalt finna
alt, ið tær tørvar til sæluna!
Tí Jesus, Jesus og hann aleina
nóg mikið er alla ævina.

G C G
Golgata krossur, har Jesus hekk,
G A7 D7
bjarging mæ'r varð, tá eg trongdur gekk;
G C G
frelsu og frið har mitt hjarta fekk -
G D7 G
prisið navni hans!
C G
Prisið navni hans!
G A7/D7
Prisið navni hans!
G C G
Frelsu og frið har mitt hjarta fekk -
G D7 G
prisið navni hans!

3. Blóðinum eina er frelsa í,
so hefur verið frá fornu tíð,
sær Harrin blóðið, hann fer forbi -
prisið navni hans!
Prisið navni hans!
Prisið navni hans!
Sær Harrin blóðið, hann fer forbi -
prisið navni hans!

*Eliška A. Hoffman (Amer.), 1839-1929.
(V. Danielsson videli).

R.S. 78. S. 145. K.S. 79. E.S. 239. M.A. 214. Praise 283. B-f. (Sungin í G-dur)
[THERE IS POWER IN THE BLOOD].

G C G

Vilt tú, at Jesus skal koma nær?

G D7 G

Kom, trúgv á hans blóð, trúgv á hans blóð!

G C G

Vilt tú, at myrkrið skal víkja frá nær?

G D7 G

Kom, trúgv á hitt frelsandi blóð!

Niðurlag:

G C G

Tað er kraft, kraft, kraft til frelsu er

D7 G

bert við trúgv á hans blóð;

G C G

tað er kraft, kraft, kraft til frelsu er

D7 G

bert við trúgv á Jesu blóð.

2. Vilt tú, at hvíla skal sálin so mødd?

Kom, trúgv á hans blóð, trúgv á hans blóð!

Vilt tú við frimóði lyfta títt høvd?

Kom, trúgv á hitt frelsandi blóð!

3. Ynskir tú vita, at sál tín er frí?

Kom, trúgv á hans blóð, trúgv á hans blóð!

Hvíla í deyðanum náðini í?

Kom, trúgv á hitt frelsandi blóð!

4. Ynskir tú skýli at eiga í neyð?

Kom, trúgv á hans blóð, trúgv á hans blóð!

Eiga eitt álit í lívi og deyð?

Kom, trúgv á hitt frelsandi blóð!

**Lewis E. Jones, 1865-1936.*

(Lag: Lewis E. Jones).

(V. Danielsen týddi).

Eitt navn er yvir øllum øðrum növnum G-d.

G C Am
Eitt navn er yvir øllum øðrum növnum,
D7 G
tað, sum Gud til frelsu gav;
G C Am
tað navnið sungið er um allan heimin,
D7 G
yvir land og yvir hav.

Niðurlag:

D7 G
Himmalsk glæma er um navnið Jesus,
A D
tað navnið, sum av øllum ber,
G C Am
ti einki annað navn kann frelsu ge..va -
D7 G
einki navn sum Jesus er.

2. Sum morgunstjørnan lýsir navnið Jesus,
gjøgnum myrku syndanátt;
tað gevur mót og birtir vón í vanda,
veitir veikum sálum mátt.

3. Tað ber ein sælan frið til kvølfult hjarta,
ger, at livið verður ljóst;
hvør bylgja legst, og hvør ein stormur tagnar,
sum kann øsa upp mitt bróst.

4. Tá hvørt eitt navn so einaferð skal hvørva,
navnið Jesus standa skal;
tað undurfult skal lýsa allar ævir
yvir song og høruspæl!

**Allan Törnberg (Sv.), 1907-1956.*

(Lag: Allan Törnberg).

(P.W. Háberg tiddi).

Halleluja syngur í mínum hjarta E dur
 E A
 Halleluja, syngur í mínum hjarta,
 E Fis H7
 Meg Jesus frelsti, sál mín er frí,
 H7 E A
 Burtur er nú myrkrið, tí sólin bjarta
 E H7 E
 Birti “ljós á kvöldartíð”,

Niðurlag:

E H7
 Halleluja, eg elski Jesus
 E Fis H7
 Tað er so herligt at kenna Hann.
 E A
 O, kom til Jesus, Hann vil teg frelsa
 E H7 E
 Ein fullan frið bara Hann tær geva kann.

Verðin roynir sálir til sín at draga,
 Men aldri gav hon hjartanum frið,
 Einans Jesus fult út kann sálir gleða
 Í lívi og í ævir við.

Undurfult og stórt er Guðs barn at vera
 Hann gevur kraft til sigur hvønn dag.
 Hvørja byrði bjóðar Hann sær at bera,
 Syng mín sál, í gleðilag.

Syng, og syng tú frelsti, um hesa gleði,
 Sum tú ein dag á Golgata fann.
 Latið lovsong brúsa á himmalvegi,
 Prís til Hann, sum sum sigur vann.

R.S. 371. S. 540. K.S. 127. LM.S. 47. M.A. 89. D-a. (Sungin í C-dur)
[HE HIDETH MY SOUL].

C F C
Sum Jesus ei nakar á jörðini var,
C G
so mildur var eingin sum hann,
G7 C C7 F
og ei slíkan vin nakar syndari fær,
F C G C
sum frelsa hin vónleysa kann.

Niðurlag:

G F C
Hann ofraði lívið, læt renna sitt blóð,
G7 C
hann ofraði allt fyri meg,
C C7 F
hann stríddi við úlvinn og sigrandi stóð,
F C G C
hann stríddi og spáði ei seg,
F C G C
men ofraði allt fyri meg.

2. Av sonnum ein Frelsari Jesus mær er,
hann kendi ta neyð, eg var í,
og dóm mín og straff mína toldi hann her,
tí endað er neyð mín og stríð.

3. Tí æviga kletti nú hvíli eg á,
hann, hann er mín friður í dag;
og harvið eg Himmalin tryggur skal ná,
tann stað, sum mín trúgv hevur sæð.

Niðurlag:

G F C
Ein borg mær hann er, har eg hvíla nú kann
G7 C
sum skip í tí tryggastu havn;
C C7 F
hjá Jesusi eina mín sál hvílu fann,
C G C
mín friður er hansara navn,
F C G C
hann sjálvur meg tók í sín favn.

**Fanny Crosby (Amer.), 1820-1913.*

{Lag: William J. Kirkpatrick (Amer.), 1838-1921}.

(V. Danielsen tiddi).

Undurfult Jesus elskar meg – E dur

E H7
Undurfult Jesus elskar meg,
E
tók alla mína synd á seg.

A
Í honum frið nú eigi eg.

E H7-9 E
Prísľô honum nú!

E H7
Jesus mín frelsari veri,
E
Jesus mín frelsari veri.

A
Bert tú ert verður at fylgja.

E H7 E
Eg vil prisa tær.

2. Undurfult mæ'r hann vísir seg,
undurfult leiðir hann mín veg.
Undurfult rødd hans kallar teg.
Prísíð honum nú!

3. Undurfult hjálpir hann í neyð,
undurfult sína hond mæ'r beyð,
undurfult ber í lív og deyð.
Prísíð honum nú!

4. Undurfult lýsir hann hvønn dag,
undurfult býður ferðalag.
undurfult hefur til mín sæð.
Prísið honum nú!

Sum ein fægur guddómskelda G dur h

G D7 G
Sum ein fægur guddómskelda,
C G A D
djúp og undurfull og dýr,
G C
er tann náði og tann góðska,
G D G
sum í Jesu hjarta býr.

Niðurlag:

D7 G
Jesus læt upp perluportrið,
C G A D7
opnaði ein veg til mín,
G C
gjøgnum blóðið hann meg frelsti,
G D7 G
og hann varðar meg sum sín.

2. Áður eg sum jagstrað dúva
og sum særdur hjörtur var,
men eitt sundur brotið hjarta
koyrir Jesus ei frá sær,

3. Undur yvir onnur undur:
Synd mín fjald varð einaferð!
Tí um Jesu ríku náði
gleðisongur mín nú er.

4. Tá ið eg á livsins morgni
skal við gylta portrið stá,
av hans ríku náði skal eg
fyri mær tað opið sjá.

**Fredrik Arvid Bloom (Svær./Amer.), 1872-1927.
(Lag: Alfred Dulin Olsen (Svær./Amer.))
(P.W. Håberg týddi)*